

KESÄKURSSIT 1929

4.–11.8.1929 Jyväskylän Ruusu-Risti Temppelessä

Muistiinpanoja avaamisesta ja Johanneksen evankeliumin päiväopiskelusta

P.E.: Viime vuosikokouksessa karakterisoin kesäkurssija siten, että ne ovat osanottajilleen viikon taivaassa oloa. Tein tämän oman kokemukseni nojalla. Varsinkin viime kesäkurssien nojalla. Kun kotona sitten muistelin näitä sanojani kauhistuin, sillä olinhan antanut aivan kuin lupauksen. Ehkei niin olekaan. Varsinkin jos uudet kurssilaiset ovat tulleet sen lupauksen tähden. Kun olin vielä ruumiillisesti sairas, pelästyin sanojani vielä enemmän. Silloin sisäinen ääni sanoi: eihän se sinusta riipu. Voihan se olla tosi, jos kaikki niin tahdomme. Meitä kaikkia elähdyttää totuuden kaipuu. Me kaipaamme elävää Jumalaa, suurta Elämää. – Kun me ihmiset kaipaamme koko sydämestämme totuutta, muodostamme ehtoollismaljan, joka seisoo jalallaan jokaisen sydämessä. Tähän maljaan voivat mestarit kaataa elämän vettä. Kun tulemme kaikki vilpittöminä, silloin Elämän Henki meitä auttaa ja nostaa taivaaseen. – Työtä on kurssilla tehtävä. Koko kurssien ajan on ponnistettava. Autamme toisiamme ja itse voitamme kertoessamme totuuden välähdyksistämme ja kokemuksistamme.

Miksi Johanneksen evankeliumi nyt on valittu? Kaikki totuuden etsiminen ja ruusu-ristityö on niin vakavaa, siksi meidän keskellä kristikuntaa tulee olla perinpohjin selvillä kristinuskosta. Ei ole niin tärkeätä tuntea perinpohjin esim. Buddhan usko. Länsimailla tulee osata näyttää, missä on Elämän leipää. — Koko maailman tulee tietää, mitä on totuus, mitä Elämä on, siksi täytyy olla täynnä Elämää ja tietää, mitä Jeesus Kristus on. — Syömme Elämän leipää, jos se on meille suotu.

Olemme nyt kokoontuneet neljänsille ruusu-risti-kesäkurssille Pyhän Hengen nimeen. Julistan kesäkurssit avatuiksi kaikkien hyvien voimien nimeen.

(Medit.) Rukoilkaamme, että kurssit olisivat viisauden sarvi, josta saisimme ikuista viisautta, elämää ja meidän kauttamme muille.

Aamukysymyksemme koskee jokapäiväistä elämää. Kuulemme sanottavan, että teosofien ja ruusu-ristiläisten harrastus on turhanpäiväistä, sillä ei ole ainakaan merkitystä jokapäiväisessä elämässä. Nuoret etsijät joutuvat usein epäilykseen, miten asiat ovat, sillä eivät näe totuutta aina yhtä selvästi. Silloin kaikki tuntuu hiukan epävarmalta. Sitten jonkun ajan kuluttua taas rauhoittuvat. Ottamalla huomioon, että maailma pitää meitä epäkäytännöllisinä ja omat epäilyksemme hetket, on pidettävä kiinni muistin koko voimalla niistä hetkistä, jolloin totuus oli meille varma. Tämän vuoksi on välttämätöntä, että ihminen tarkastaa elämänsä ja tutkii milloin kohtasi mestarin, totuuden. Milloin elämässämme kohtasimme totuuden, Elämän, Kristuksen, Jumalan?

Otan pari esimerkkiä omasta elämästäni, jotka kuvaavat mitä kysymykseni tarkoittaa. Kun jo nuorena olin teosofi ja vakuutettu teosofisista totuuksista, ei kukaan ymmärtänyt minua. Tunsin sisässäni, ettei totuudesta voi väitellä, vaan se on valoa, jota muille näyttäessä, ympärillä olevat koettivat repiä sitä minusta. Nähdessäni isäni sairauden, vaivuin joskus tuskalliseen mielentilaan, emme voi toisiamme auttaa, elämä on hirveätä. Kerran tällaisena hetkenä, oli kesäpäivä, katsoin ulos akkunasta ja näin pienen pojan, joka katsoi minuun hymyillen ja silloin näin, että enkeli hymyili. Kaikki olivat veljiä ja tuo vieras poika tunsu minua kohtaan rakkautta. — Toinen esimerkki. Olin olevinani äärettömästi rakastunut erääseen tyttöön. Kävelin Bulevardilla ja ajattelin, että minun on se tytölle tunnustettava. Silloin kuulin aivan kuin lempeän äänen korvani ulkopuolelta, joka sanoi: Se on turhaa, turha on puhua. Oli kuin olisi kaadettu kylmää vettä niskaani. Silloin ajattelin, että se oli mestarini ääni.

Kolmas tapaus nuoruudessani. Olin ensimmäistä ja samalla viimeistä kertaa Herran ehtoollisella. Se oli Nikolain kirkossa. En silloin ollut vielä teosofi. Olin 17-vuotias. Se oli jouluaattopäivä. Jouduin toisten ohella alttarin eteen. Näin papin edessäni ja sitten katselin

alttaritaulua. En oikein pitänyt siitä, sillä siinä oli paljon keltaista väriä. Silloin taulu meni pilveen ja pilveen tuli aukko, jossa oli vain Jeesus Kristus elävänä. Kristus hymyi salaperäisesti minulle. Katsellessani näkyä, jakoivat papit ehtoollista. Näky ei itsessään ollut ihmeellistä, mutta se vaikutti minuun voimakkaasti ja kuin sanoi: minun tulee olla hyvä, kiltti, ei vaikuta mitä uskon. Ei mitään hätää, on eletävä vain hyvänä.

Johanneksen evankeliumin 6 luku 28 värssystä luku loppuun. — Toiset kolme evankeliumia yhdistetään synoptisiksi evankeliumeiksi, mutta Johanneksen evankeliumi on neljäs. Se on mystillisin. Johanneksen evankeliumi on syvällisin ja mystillisin. Sitä on ensin luettava historiallisesti ja sitten mystillisesti. Siinä puhutaan teoista. Luther ja protestanttinen kirkko hylkää teot, mutta katolinen kirkko pitää kiinni teoista. Katolinen kirkko painostaa, että tulee elää hyvin. Katolisessa kirkossa on paljon ihmisiä, jotka elävät pyhimyksinä. Protestanttinen kirkko: vain usko ja Jeesuksen liha ja veri auttavat. Jolloin Jeesuksen lihan ja veren syömisellä on ymmärrettävä hänen sanojensa seuraamista. Manna ei tullut taivaasta. Mooses kyllä antoi mannaa, ihmeen tekemällä, mutta se ei ollut Elämän leipää, joka on taivaasta. Taivaasta, hengestä tulee ainoastaan, mitä Isä sanoo sisässämme ja mitä minä, Jeesus Kristus puhun Isän sanoja. Jokaisen sisässä on oma lähde. Isä vetää aina ja kaikkialla jokaista. Ihmiset elävät sokeudessa, kunnes heräävät totuutta etsimään. Kun Jeesus sanoo, että hänen, Pojan luo tullaan vain jos Isä kutsuu, niin tarkoittaa, että ei ihmisen oma oppi, vaan Isän kutsu sisällä vie Pojan luo. Elämän oma kutsu. Elämän kysymys on elämän ja kuoleman kysymys. — ”Älä ole pahaa vastaan”, on ennen kaikkea, että sydämessä, hengessä voittaa vihan. Tulee olla objektiivinen ja positiivinen.

Kun Jeesus puhuu ”minä” mystillisesti selitettynä se tarkoittaa yleisesti kaikkia ihmisiä. Jeesus-minä on samalla kaikkien minä. (35 säe) ”Minä on elämän leipä; joka tulee minän tykö, hänen ei tule nälkä, ja joka uskoo minään, hänen ei tule koskaan jano.” Minä on salaisuus. Ihminen kokee minän Kristuksena. Minä oikeastaan on vain yksi, yhteinen Kristus meissä. Minä meissä ei ole yksin meissä.

Kokemukseni (P.E.) 4–5 vuotiaana: Koin, että olin katon rajassa ja sieltä näin veljeni ja itseni. Samalla kun Peti sanoi minä, olin veljessäni.

Johanneksen evankeliumi (6:40) viimeisellä tuomiolla tarkoitetaan korkeata kokemusta (vihkimystä), jolloin ihminen kokonaan tulee Kristukseksi. Sitä ei ihminen saavuta ennen kuin hän saa kiinni kaksitoista eläinradan merkkiä, aivan kuin viimeisessä tuomiossa yhdistetään. Sellaisessa vihkimyksessä ihminen kokee 12 viimeistä elämänsä. Kun ihminen on kussakin merkissä 7 ruumistusta, niin viimeiset 12 ruumistusta ovat vain yksi ruumistus kussakin merkissä, kussakin tyypillisin, ja sitten viimeisessä on hänen lunastettava kaikki edelliset 12. Yksi niistä on Juudas, joka pettää tai oikeastaan pakottaa minän ottamaan vallan. — Johanneksen evankeliumi 6:39. Viimeisessä ruumistuksessa herätetään kaikki ominaisuudet.

Johanneksen evankeliumi 6:70. ”Ja yksi teistä on perkele.” 12 jälleensyntymää. Kukin opetuslapsi symbolisoi yhtä eläinradan merkkiä. Jokaisen elämässään on käytävä samat kokemukset mystillisesti läpi ennen kuin ne sitten tapahtuvat realisesti. Yksi on kavaltaja, vastustaja, perkele. Jokaisen etevämmän ihmisen elämässä on psykologinen ominaisuus, joka on kavaltaja. Usea on erinomaisen etevä, mutta on yksi heikkous, joka on hyvin voimakas. Paavali sanoi, että hänellä oli pistin lihassaan. Hänellä oli sairaus, kaatumatauti. – Jeesuksellakin, kun hän kehittyi ja kulki viimeisissä inkarnationeissa, oli aivan kuin heikkous, jota hänkään ei olisi osannut sulattaa itseensä, tyytyä ja alistua kohtaloonsa, ellei hän olisi huomannut omaa suurinta vahvuuttansa. Se heikkous, joka samalla on tuhansia vuosia nöyryyttänyt, jos sen voi voittaa, on se silloin hänen vahvuutensa kallio. Ihminen ei ole päässyt tien alkuun, ellei hän huomaa omaa heikkouttaan. Vasta sitten kun hän huomaa oman heikon kohtansa, niin hän pääsee itsestään ulos. Yksi kahdessatoista inkarnatsioonissa mystillisessä kehityksessä on heikoin ja samalla vahvin kohta. Viimeisessä dramaattisessa historiassa hänen ympärillään on kaikki 12 viime ruumistusta. Juudas rakasti Jeesusta, mutta oli ottanut tehtäväkseen pettää mestarinsa. Ainoa lohdutus Juudaksella oli Jeesuksen katse hänen suudellaan Jeesusta.

Johanneksen evankeliumi X luku. Paimen on Kristus, Kristus minä, mystillinen Kristus. Ovi on ennen kaikkea oppi. Jos ei kulje ovesta niin ei tule tämän paimenen luo. Jeesuksen käskyjen seuraaja tulee Jeesuksen luo. Jeesus itse on kulkenut samasta ovesta s.o. noudattanut samaa oppia, elämäntapaa. Jokaisessa ihmisessä on lamma, mutta myös hänessä voi olla susia ja muita eläimiä. Mutta jos yritämme viedä muita eläimiä Jumalan luo, niin olemme varkaita. Ainoastaan lampaan kaltainen eläin pääsee sisälle. Koko siitä eläintarhasta, joka meissä on, täytyy valita se eläin, joka on lampaan kaltainen. Lammashuone on tajunnan tila, joka on rauhallinen, pyhäkömmäinen tila, jossa kuuluu Isän, mestarin ääni. Tähän pääsee vain oven kautta. Lammasten huone on riippumaton uskonnosta. Buddhan oppia seuraamalla voi myös päästä tähän tilaan. Tämä tila on kaiken maailman melskeiden yläpuolella. Toiset lammastarhat ovat toisten planeettojen ihmisten kaltaisten olentojen lampaiden tarhat. Tämä maapallo on erikoinen, sillä täällä on jo Jeesus Kristuksen koulu. Tätä koulua ei ainakaan ole vielä lähellä olevissa planeetoissa. Kauempana voi olla. — Tämä onkin vaikea ja tuskallinen pallo. Vaikeuksia on hirveän paljon ennen kuin saa edes välähdyksen Jeesus Kristuksen koulusta.

Jeesus Kristuksen koulussa sydämen ja pään kohdalla olevien tshakrojen kautta kulkevan viivan kautta selkärangan päässä oleva käärmetuli herätetään.

On muita kouluja, joissa toisia tsakroja ensin herätetään. Esim. napatsakra. Rasputin esimerkiksi käytti sukupuoli-voimaa. Hänellä itsellään oli voimia, punaisen magian voimia. Atlantiksen aikana harjoitettiin sukupuoli- ja verimagiaa, joka silloin oli vielä tarpeellista, kun ihmiset silloin olivat vielä joukkosieluja. Parasta on varoa magiaa; kaikkia konsteja. Jeesuksen moralioppi on aivan riittävä.

Hengen antaminen ja ottaminen on esikuvallisesti suoritettu Jeesuksen elämässä. Henki lähtee alas aineeseen ja lunastaa aineen ja menee takaisin.

Johanneksen evankeliumi 13 ja 14 luku. Jalkojen pesusta.

Ensimmäinen selvitys: Yksinkertainen ja selvä. Itämailla kulkiessa sandaaleissa ovat jalat aina likaiset. Se symbolisoi korkeata ja luonnollista asiaa — tiellä kulkemista, jolloin päämäärä on tärkeä. Jalat symbolisoivat juuri elämän päämäärää. Ihminen voi puhdistaa itsensä, mutta päämäärän elämälle antaa Kristus, Suuri Elämä itse. Itse itsellemme emme voi keksiä elämämme päämäärää, vaan sen Jumalan Poika itse meille ilmoittaa. Kristus-ihanne on nähtävä ja silloin Elämä itse pesee jalat puhtaiksi. Näin pitää meidän tehdä toisille, ohjata toisia ihmisiä Elämän päämäärään, pestävä toisten jalat.

Toinen selvitys: Saatamme paljon puhdistaa itseämme, mutta jotakin emme itse jaksa, jotakin josta emme pääse ulos. Se on ikään kuin jalat, jotka jää, niitä ei jaksa omin voimin puhdistaa. Mestari silloin pesee, Kristus vapauttaa tästä viasta, nostaa lopullisesti persoonallisesta itsestä; persoonallisuus voi olla avuton, emme voita omaa persoonallisuuttamme, joka ei anna meidän nousta. Noista kahleista, persoonallisista kahleista auttaa sitten mestarin apu. Peskää toistenne jakoja, olkaa toisille esikuvaksi. Toinen voi tulla luokse ja kertoa vaikeimmat tuskansa, helmasyntinsä jne. ja sanoa sitten, että mitä se hyödyttää, koska sisässäni on tieto ja tuska etten ole puhdas. Silloin meidän täytyy pukeutua puhtauden vaatteisiin ja pestä hänen jalkansa ja näin auttaa häntä joko keskustelulla tai ehkä teolla.

Kolmas selvitys: Jalat kuljettavat meitä. Voimme puhdistaa ajatuksia ja tunteita. Helppoa on vielä puhdistaa ajatuselämäänsä. Kädet on myös vielä helppo puhdistaa: ei tehdä mitään pahaa, vaan ainoastaan hyvää.

Mutta jalkojen kulkua ei hallitse, sillä tulee erilaisia kohtauksia eteen ja meidän on vain kuljettava. Tämä on siis sitä, jota karma on asettanut eteemme, mutta se on voitettava, sillä ympärillämme ei saa olla muuta kuin puhdasta ja kaunista. Buddha mietiskeli joka aamu etukäteen päivän tapaukset ja kutsui etukäteen ne sielut, jotka sinä päivänä tarvitsivat hänen apuansa. Kristus osaa ajatella täysin inhimillisesti. Hän osaa ajatella kuten jokainen hyvä ihminen. P.E:llä oli noin 30 vuoden ajan vaikeata ja tuskallista pitää puheita ja esitelmiä. Personallisuus piti niitä raskaana, mutta korkeampi minä ei niin tuntenut.

Johanneksen evankeliumi 14 ja 15 luku. Meidän on aina muistettava, että opetuslapset olivat kaikki ihmisiä. Personallisuudessaan he eivät tienneet Kristuksesta. He olivat valitut etukäteen, koska heti seurasivat Jeesusta. Tullessaan Jeesuksen opetuslapsiksi he astuivat valmistavalle eli puhdistuksen tielle. Yksi opetuslapsi oli vain vihitty fyysisessä maailmassa nimittäin Johannes, jonka Jeesus oli fyysisesti vihkinyt. Muut vasta tulivat vihityiksi Helluntaina, saadessaan Pyhän Hengen. Useilla oli kyllä paljon aavistuksia ja näkemyksiä, kuten esim. Pietarilla tuntiessaan Jeesuksen Kristukseksi.

Ennen uudestisyntymistä emme tiedä vielä tehtävästämme ja olemmeko valitut. Kutsutut olemme kaikki, koska olemme totuudenetsijöitä. Meille annettua tehtävää ei saa laiminlyödä, sillä se olisi jo rakkauden puutetta.

Isä. Käännymmekö hänen puoleensa, vaiko ensin Pojan? — Poika vaiko Isä ensin?

Johanneksen evankeliumi sanoo: Isä ei kuule syntisiä. Personallinen isäolento, joka olisi kaikesta huolta pitämässä. Se olisi Jehovah-luontoinen. Semmoista ei ole. On vain olemassa Isä, Suuri Absoluutti, itse Ehdoton Elämä ja se on rakkautta ja järkeä. Nämäkin sanat ovat liian laimeita Isästä. Itämailla ei sanotakaan mitään määrityksiä. H.P.Blavatsky sanoi vain; suuri pimeys. Kosmillinen Kristus on se suuri pimeys. Jumalan Poika näkee Isän. Vain ihminen luo Jumalan. Aurinkokuntia on lukemattomia, mutta kaikki jumalat, jotka ovat olemassa, ovat olleet ihmisiä jollain tavalla aikaisemmin. — Näin ollen ihmisen rukous ei siis voi ulottua Isään. Rukous on itseämme varten. Henkiolentoja on kuitenkin äärettömän paljon ja nämä auttavat. Henkimailmasta tulee aina apua jos se on mahdollista. Jos tahdomme rukoilla Isää, niin se tapahtuu Pojan kautta. Jos meissä on Kristus syntynyt, voimme salaperäisellä tavalla keskustella Isän kanssa. Nyt Pyhä Henki Jeesuksen jälkeen näyttää, että kaikki ovat veljiä. Ennen Jeesusta voi tuntea vain oman kansansa veljikköön. Ihminen ymmärtää toisia ihmisiä niin paljon kuin tuntee itseään. Samoin tulee tuntea oma kansallishenki ennen kuin voi tuntea toisten kansallishenkeä.

Johanneksen evankeliumi 16 luku. Syvemmässä merkityksessä (32 säe) pakenee ihminen Jumalan kasvojen edestä, kun ei jaksa aina olla Jumalan kasvojen edessä, hän pakene ehkä silloin sieluruumiiseensa tai muutoin vastaavasti.

Kreikankielessä on usko sana pistis. Se on siis luottamus, joka perustuu tietoon.

Esimerkki: P. E. kysyi Olcotilta: Muistatteko entisiä ruumistuksianne?

Olcott: En.

P.E.: Miten sitten uskotte jälleensyntymään ja opetatte sitä?

Olcott: Uskotteko te pohjoisnapaan?

Kuolemanjälkeisen elämän olemassaolon voi spiritistinen liike meille todistaa (kuten esim. Peters), jos kovin kaipaamme sen tietoa.

”Isä meidän” on aamumietiskely. Jos ihminen rukoilee itselleen rahaa hyvin intensiivisesti, niin on aina niitä voimia tässä avaruudessa, jotka yrittävät auttaa, mutta jumalat pitävät enemmän siitä, jonka rukous on tekoa.

Lohduttajan (Puolustaja) tulee luokseen ja näyttää maailmalle todeksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion (16 luku 7–11). Samoin kuin laki toi synnin maailmaan, samalla tavalla kuin Jeesus toi käskynsä julkisesti maailmaan ja ovat ne nyt nähtävänä. Laki sanoi mikä on synnillistä, samoin nyt Jeesuksen käskyt. Kristikunnassa on ollut jo pitkät ajat tieto, ettei suuttuminen ole hyvää ja aina on ihailtu puhtautta. Katollinen kirkko selittää, että viha Jumalan kunniaksi on oikein, vaikka se muutoin on väärin. Katkismuksissa on omaatuntoa lievennetty siten, että saa tappaa, jos esivalta käskää. Omatunto puhuu ihmisille, mikä on oikein. Jeesus on puhunut niin, että se kuuluu läpi koko ilmapiirin ja nyt on synty rikkoo hänen käskyjensä vastaan. Mutta rikkomisen johtuu siitä, ettei uskota Jeesusta ja siksi ei noudateta Jeesuksen käskyjä. Totuuden henki on nyt aina saatavissa. Totuuden henki nuhtelee ihmistä vanhurskaudettomuudesta. Nyt kun ihmiskunta ei usko Kristukseen niin jääte siihen ainoaan toivoon, että messias tulee, että Kristus tulee uudelleen maailmaan. Näin totuuden henki pakottaa sellaiseen vanhurskauteen, että messias

tulee. Samoin H. P. B:n kuoleman jälkeen totuuden henki pakotti uskomaan, että tulee uusia opettajia, kun ei uskota Blavatskyä.

Jeesus muutti elämän maan päällä, se puhdistui, tuli korkeammaksi, sillä maailman ruhtinas syrjäytettiin ja Kristus tuli tilalle. Jeesus Kristus tuli maapallon minän herraksi.

Johanneksen evankeliumi 17 luku. Kaikki opetuslapset pelastetut siten, että vapautuivat jälleensyntymän pakosta, siis ruumistumasta enää, ainoastaan Juudas ei siinä elämässä, vaan vasta seuraavassa elämässä saa kuolemattoman vihkimyksen. — Yksi opetuslapsi on nyt ruumistunut nim. Paavali.

17 luku 5: Kosmillinen Kristus on niin kuin koko äärettömyydessä piilevä täydellisyystajunta, täydellinen ihminen, jota ei koskaan saavuteta ajassa, mutta se täydellistyy. Kosmillinen Kristus täyttää kaiken iänkaikkisuuden ja maailmankaikkeuden. Kosmillinen Kristus on kaikkialla, siis myös aurinkokunnassamme, jossa on kehittyneitä, korkeita entisiä ihmisiä, logos. Logos on kokoomus jumalolentoja, jotka ovat aikojen aamuna olleet ihmisiä. Logos on joukkojumala. Näiden ulkopuolella on Kosmillinen Kristus, mutta Logos on Kosmillisessa Kristuksessa ja ovat Jumalan poikia siis ilmenneitä Jumalan Poikia. Jokainen ihminen on monaadi ja hänen sisin salaisuutensa, Jumalan Poika, joka on myös lähtenyt Kosmillisesta Kristuksesta. Meidän monaadimme pelastaa personallisuutemme. Siis Kosmillinen Kristus, mutta ei Logos. Ei tarvitse palvoa muuta kuin Kosmillista Kristusta. Esimerkiksi Morya on niin pyhä, että lankee povilleen hänen eteensä, kunnes hän nostaa ylös.

Jeesuksesta Kristuksesta tuli äärettömän hyvä, viisas inhimillinen olento, joka luopui sielustaan ja tuli täytetyksi Kosmillista Kristusta. Kristusta täysin täynnä, ei kuten profeetat, joissa vain osia, eikä Buddhakaan niin kokonaan kuin Jeesus Nasaretilainen. Näin Jeesus Kristus tuli inhimillisessä maailmassa täyteen Kosmillista Kristusta ja aivan kuin Kosmillinen Kristus nyt olisi laskeutunut alas. — Totuuden elämän puhe kuuluu henkimaailmaan, vaikkei fyysillinen tavallinen puhe muutoin voisi kuuluakaan.